

ζωντανές, γεμάτες από χρώμα, είναι υλικό χρησιμώτατο στα χέρια του τεχνίτη, που δε γυρεύει αποκλειστικά τὸν ἰσχνή, τὴν ἀνούσια καὶ τὴν ἀναιμικὴ φράση. Μπορῶ νὰ τότε βεβαιώσω, πῶς τὸ «σύγκορμος», λέξη τόσο ταιριαστὴ σὲ λυρικό ὅρος, εἶναι καλοηχότερη ἀπὸ τὸ «σύσσωμος» ποὺ μᾶς προτείνει. (Τρέμω σύσσωμη ; ;...) "Ομοῖα καὶ τὸ «σφαχτᾶρι», λέξη εἰκονικώτατη καὶ χρησιμώτατη γιὰ τὴν περίσταση, ἀφοῦ μ' αὐτὴ ἀποφεύγεται τ' ἀποκλειστικὸ μεταχείρισμα τῆς κάπως ἄτονης λέξης «θύμα». Κ' ἡ λέξη «ἀναμαλλιάρα» (écheneleée) πλούσια καὶ καλόγηχη, ἐκφράζοντας τέλεια τὸ νόημα ποὺ κλείνει καὶ μὴ μπορῶντας ν' ἀντικατασταθῇ μὲ ἄλλη. Αὐτὰ γιὰ τὸν τεχνοκρίτη κ. Γ. Τσοκόπουλο, ποὺ μᾶς φιλοδώρησε μὲ δ—β χρονογραφήματά του, προσπαθώντας νὰ μᾶς διδάξῃ τὸν ὀρθὸ λόγο καὶ τὴν ἀγνή τέχνη!! Τεχνοκρίτης, ποὺ τοῦ ἀρέσει νὰ παραδέρνῃ γύρω ἀπὸ τὸ μέτρο καὶ ποὺ νοιώθει τὴν ἀντιπάθεια κάθε γερασμένου λόγιου γιὰ ὅ,τι πηγάζει ἀπὸ τὰ νιάτα.

ΛΕΑΝΤΡΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ "ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ", ΤΟΥ J. MORÉAS

(ΑΠΟ ΤΗ Β' ΠΡΑΞΗ)

ΧΟΡΟΣ

Κοντὰ στὸ γοργοτάξιδο Σιμόεντα
Μὲ τ' ἀφριστὰ νερά,
Μέσ' στὰ καράβια τους, φορώντας τ' ἄρματα
Τ' ἀστραφτερά,

Οἱ βασιλιάδες θάρθουνε ποὺ δλόκληρος
Δοξάζει ἓνας λαός,
"Πρῶτες, θνητὸς ποὺ σμίγει κάποιος μέσα τους
Κ' ἓνας Θεός.

Καὶ θάρθουνε μαζί νὰ ξαναπάρουνε
Τὴν ἀδερφή μ' αὐτοὺς
Τῶν Διόσκουρων, ποὺ ὑψώνονται φωτόβολοι
Στοὺς οὐρανοὺς.

Τοῦ μεγάλου ψυχου Ἐχτορα ἀνωφέλετη
Θᾶν' ἡ παλληκαριά,
Κι ὁ Αἰνείας κι ὅ,τι κι ἂν πράξουνε τ' Ἀντήνωρα
Τ' ἄξια παιδιά.

Ὁ Αἰακίδης ρίχνεται ἀνατάραγμα
Στὴ δίνη τῶν μαχῶν,
Σὰν τὸ θεριὸ ποὺ τὸ κοπάδι μάχεται
Τῶν βουβαλιῶν.

Ἐπιδέξια κι ὁ Αἴας ὁ πλατύστερνος
Γνωρίζει νὰ χτυπᾷ
Μὲ τὰ κυματιστά του τὰ σιῖτέματα
Μὲ σαΐτιά

Ξέρει κι ὁ Τεύκρος ν' ἀνηρᾷ πολύτροπη
Τῶν πύργων τὰ ἱψη, ἐκεῖ
Ποὺ ὁ Φοῖβος τὴν Κασσάντρ' ἀναταράζοντας
Τὴ μαντική,

Δέρνεται αὐτὴ καὶ σκοῦζει, καὶ ξεσκίζοντας
Τὰ ροῦχα τὰ λευκά,
Σαλεύει τῶν μαλλιών της τὰ διαφνόκλαδα
Τρικυμιστά!

(ΑΠΟ ΤΗΝ Ε' ΠΡΑΞΗ)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ (Πρὸς τὸ Χορό).

Κ' ἐσεῖς, γυναῖκες, πάψετε τὴ μάταιη τὴ βαρυθυμία
Καὶ τὰ τραγούδια ἢ καθεμιά προεπούμενα ἕως ταιριάζῃ
Γιὰ τὴ σαΐτεύτρα Ἀρτέμιδα μὲ τὴ μεγάλη τὴν καρδιά
Ποὺ τὴν πολύκυρπη γυνὴ τὴν Κλάρο μεσ' σ' ἁμάξι.

Καὶ φέρετε, φέρετε τὶς χρυσὲς ὑδρίες, καὶ χύστε τὶς χοῆς
Κι ἅς κάψῃ ἡ φλόγα στὸ βωμὸ τ' ἀμέτρητα τὰ δῶρα.
Ὡ Ἀρτέμιδα, βασίλισσα στίς πιὸ ἀψηλὲς βουνοκορφές
Τ' ὅ,τι ζητοῦσες δίνω σου χωρὶς νὰ τρέμω τώρα.

Νὰ τὰ μαλλιά, τ' ἀπάρθενο τὸ μέτωπό μου, νά, κι αὐτό,
Κι ἐλάτε, στεφανώστε με μὲ φύλλα καὶ ἀνθοκλάδια,
Τὸ ἴσιο κρατῆστε τοῦ χοροῦ, ὦ κορασίδες, καὶ τὸ χαμὸ
Γιορτάστε μου σὰν τὰ λιμπρὰ μοιρόγραφτι σημάδια.

Νικῶ τὴν Τροία καὶ κατὰ γῆς γκρεμίζω καὶ ποδοπατῶ
Τὸ δυνατὸ τὸ κάστρο της καὶ τὰ παλιὰ τὰ τεῖχη,
Καὶ σβύνω μὲ τὸ αἷμα μου τὸ μαντικὸ χρησὶμό
Κι ὀρίζω τοῦ πολέμου ἐγὼ καὶ τῶν μαχῶν τὴν τύχη.

Ὡ τῆς Αὐλίδας μοναξιάς, κρηψῶνες, κόλποι, ἀκρογιαλιές
Ὅλη τὴ δόξα μου χρωστῶ σὲ σᾶς. Ἀργος, πατρίδα,
Γιὰ τέτοια κάποια ριζικά, χάρες θεόσταλτες τρανές,
Στ' Ἀργος γεννήθηκα κι αὐτοῦ τὸ φῶς τὸ πρῶτο μου
λεῖδα.

ΧΟΡΟΣ

Ὡ ἐσένα, ἐσὲ παρθένα ἀγέρωχη
Τὰ βάσανα τὰ τρομερά,

Πάνω στοῦ χρόνου τὰ φτερά
Πιὸ πέρ' ἀπὸ τὸν καιρὸ θὰ ζήσουνε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Ὡ Δία, λαμπάδα τῆς αὐγῆς, συνηθισμένο θάμπος·
Ἡ μοίρα μου μ' ἀναζητεῖ· χαῖρε τ' ὥραϊο τὸ φῶς μου!
ΛΕΑΝΤΡΟΣ Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Περαισιόκως ὁ κ. Πάλλης ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἔμεινε στὴν πόλιν μας λίγες μέρες, καὶ τώρα πάλι βγήκε σὲ ταξίδι στίς ἐπαρχίες. Σὲ δεκαπέντε μέρες, γυρίζοντας στὴν Ἀγγλία, θὰ μείνει πάλι λίγες μέρες στὴν Ἀθήνα.

— Στὸ «Θέατρο Κυβέλης» θὰ παρασταθεῖ στὰ μέσα τοῦ ἀλλοιού μηνὸς ἡ «Τρισεύγενη» τοῦ Κωστῆ Παλαμά, μὲ καινούρια σκηνικά πού τὰ σχεδίασε ὁ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Θ. Θωμόπουλος. Στὸ θέατρο «Μαρίκας Κοτοπούλη» θὰ παιχθεῖ τὸν ἄλλο μῆνα ἡ νεκρὴ πολιτεία τοῦ Ντανούντζιο, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Κίμωνα Μιχαηλίδη.

— Μιὰ καινούρια καλλιτέχνητα μᾶς παρουσίασε τὴν περασμένη βδομάδα ἡ δ. Μαρίκα Κοτοπούλη, τῇ δ. Ἀλίκη Παπακρήστον πού κρίθηκε εὐνοϊκὰ ἀπ' ὅλους, καὶ τοὺς πιὸ δύσκολους, καὶ μᾶς ἐπείσε, μὲ τὸ τεχνικὸ καὶ αἰσταντικὸ παίξιμό της στὴ «Ζουζού» τοῦ Μπερνστάιν, πῶς μιὰ μέρα θὰ γίνῃ ἀληθινὸ καὶ ζῆλευτὸ στολίδι τῆς νεοελληνικῆς σκηνῆς.

— Βγήκε τὸ 3' φυλλάδιον τοῦ καλοῦ περιοδικοῦ «Νεότης» (γιατὶ ἔχει Νιότη;) τῆς Σύμνης μὲ διαλεκτὴ ὕλη, πρόζες, θεήματα, κριτικὰ καὶ ποιήματα. Τὴ συσταίνουμε ἐλόφωχα στοὺς φίλους τῆς δημοτικῆς.

— Στὴ «Δογματικὴ βιβλιοθήκη τοῦ Γ. Φέξη» ῥήγχανε τὰ «Ἑρωτικὰ ποίεματά» τοῦ Μολιέρου, μεταφρασμένα ἀπὸ τὸν κ. Ν. Ποριώτη σὲ στίχους. Μεταφρασμένα ἀπὸ τὸν Ποριώτη. Αὐτὸ θαρροῦμε σώνει γιὰ ὅσους ξέρουν πόσο τίμια καὶ καλὸς συνεὶς δουλεύει ὁ φίλος καὶ συνιδεάτης μας.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ

Στίς 7 τούτου τοῦ μηνὸς παραστάθηκε στὸ θέατρο «Μαρίκας Κοτοπούλη» ἡ «Ἰφιγένεια» τοῦ Ζάν Μωρεάς μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Λεάντρο Παλαμά. Τί εἶναι ἡ μετάφραση, τὸ βλέπετε ἀπὸ τὰ λίγα διαλεκτὰ κομμάτια πού δημοσιεύουμε σὲ ἄλλη σελίδα. Τί ἔγινε στὴν πρώτη παράσταση καὶ πόσο ἡλίθια καὶ ἀτιμὰ κρίθηκε ἡ μετάφραση καὶ ἡ παράσταση, ἀνοίχτε ὅλες τίς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας (λ. χ. «Ἀκρόπολις» 8 Αὐγ. σελ. 2, «Ἀκρόπολις» 9 Αὐγ. σελ. 1, «Ἐφημερίς» 8 Αὐγ. σελ. 3, «Καίριοι» 8 Αὐγ. σελ. 2, «Πατρίς» 8 Αὐγ. σελ. 6, «Σκρίπ» 8 Αὐγ. σελ. 4 καὶ 5, «Ἑστία» 9 Αὐγ. σελ. 2 καὶ 3 κλπ.), νὰν τὸ ζεῖτε. Ἐμεῖς τόπο δὲν ἔχουμε νὰ ξανατυπώσουμε τέτοιες χλιδαίωμένες ἀνοησίες, πού δὲν ἔχουν πιά καμιά πέραση στοὺς ἐπὶ σήμερον σοδαροὺς ἀθρώπους. Οἱ ἐφημερίδες τσαμπουνᾶνε καὶ τὸ Ζήτημα προχωρεῖ καὶ ἡ γλωσσικὴ ἰδέα φουντώνει καὶ θειεύει. Νά, τί μᾶς διαφέρει ἑμᾶς καὶ σὲ τί προσέχουμε. Στοὺς ἀντίπαλους ἀφίνουμε τίς βρισιές, τίς συκοφαντίας, ἀκόμα καὶ τίς δογματικὰς φοβέρας, τὰ μοναδικὰ τοὺς ὅπλα—κι ἄς τὰ χαίρουνται.

Ὡς-ὅσο κάτι ἀξίζει, γιὰ τὴν κωμικότητά του, νὰθανατιστεῖ ἐδῶ. Οἱ «Ἀθηναῖοι» πού εἶναι δὲ πάντα καλὰ πληροφορημένες σὲ ὅλα τὰ ζητήματα, γράψανε σοδαρὰ σοδαρὰ πῶς ἡ παράσταση ἔγινε μόνο καὶ μόνο γιατί ἔτυχε νὰρθεῖ ὁ κ. Πάλλης ἐδῶ καὶ ν' ἀκριβοπλερώσει (πάντα τὰ ρούβλια καὶ οἱ στερλίνες στὴ μέση!) τὰ ἔξοδα τῆς παράστασης. Ὁ κ. Πάλλης ἔφτασε ἐδῶ στίς 8 τοῦ μηνός, τὴν ἄλλη μέρα δηλ. τῆς παράστασης, καὶ καταλυπῆθηκε πού δὲν πρόφτασε τὸ γλέντι τῆς πρώτης. Αὐτὰ λέει ἡ ἱστορία. Τὰ ρέστα τὰ λέει ὁ κ. Α. Παλαμάς στὸ ἄρθρο του πού δημοσιεύουμε σὲ τοῦτο τὸ φύλλο.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ἰδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομὴ χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Γιὰ τίς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συνδρομὲς (3 δρ τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συνδρομητὴς ἂν δὲν προπλερώσει τὴν συνδρομὴν του.

20 λεπτὰ τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιόσκια, καὶ στίς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ πρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΑΧΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ

Στὴ συζήτησιν κάθε ζητήματος μοῦ φαίνεται πῶς, ἀντὶς νὰ καταστρώνη κανεὶς ἀρχές καὶ νὰ παρατάσῃ περικοπὲς ἀπὸ σοφὰ συγγράμματα, πολὺ σκοπιμώτερο εἶναι νὰ ἐξετάζῃ τὰ ἀποτελέσματα πού φέρνει ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν θεωριῶν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ βγάζῃ τὰ συμπεράσματά του. Καὶ γι' αὐτὸ θεωρῶ τὸ βιβλίον (*) πού ἔχω μπροστά μου, χρησιμώτατο γιὰ τὸ Σοσιαλισμό. Φυσικὰ ἐδῶ πρόκειται γιὰ τὸν καθαυτὸ σοσιαλισμὸ, πού γυρεύει τὴν κατάλυση ἢ πῶς σωστὰ τὴν ἀρπαγὴ τοῦ κεφαλαίου, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν κάθε ἀτομιστικῆς ἐργασίας καὶ παραγωγῆς μὲ τὴν κοινοκτημοσύνη, τὸν κολεκτιβισμό καὶ τὴν κρατοκρατία. Δὲν πρόκειται γιὰ τίς εὐγενικὲς προσιπάθειες τῶν ὀλίγων καὶ τὴν πολεμικὴ τῶν πολλῶν πού, μὲ διδαχές, νομοθεσίες καὶ ἀπεργίες, γυρεύουν νὰ καλλιτερέψουν τὴ θέσιν τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν καὶ νὰ μετριάσουν τὴν ἐκμετάλλευσή τους ἀπὸ ἀσυνείδητους κεφαλαιούχους καὶ ἐγωιστὲς γαιοχτήμονες.

Ὁ συγγραφέας τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, πού συσταί-

(*) Where Socialism failed-An actual experiment By Stewart Grahame. (John Murray. London 1912. 63).